

BETÉT A MENNYEI FOLYÓSZÁMLÁRA – 2. ADOMÁNYOK

Bor Ferenc

Ságvár, 2012. 12. 10.

Köszöntsd a szomszédodat és mond neki: Számíts rá, hogy *visszakapod* a befektetést! Tegnap az evangelizációs alkalmon nagyon jó példákat hallottunk. Az egyik az volt, hogy az *átültetett keresztények* az olyan, mintha lenne egy virágod, és minden héten átültetnéd egy másik edénybe, egy másik cserépbe. És ahogy átültetted, más földre kerül (ezzel megváltozik a *táplálás* forrása) és a gyökere is megsérül.

Igazából nem tud rendesen növekedni, mert állandóan bolygatod. Azok a keresztények, akik hetente, havonta, félévente ugri-bugriznak, és hol itt tűnnek fel, hol ott tűnnek fel mindig más-más gyülekezetekben, gyakorlatilag ők sem tudnak növekedni, mert nem egy táplálási vonalon vannak, nem egy táplálási csatornán vannak.

Másik, ami nagyon tetszett: nem tudom, mikor meséltétek a gyermekeiteknek azt a mesét, amikor a róka meg holló a sajttal küszködik. Az ördög rá akar lépni a lábadra, hogy megnyisd a szád. De ha *megnyitod a szád*, akkor kiesik a sajt, *kiesik az áldás*.

S ha imádkoztál valamiért, vagy imát kértél valamiért, akkor utána csak az *Ige vonalában* *szóljál* és ne azzal ellentétesen. Mert különben úgy jársz, mint a holló a sajttal, elveszted és az ellenségé lesz az a finom csemege.

Folytatjuk a tanítás-sorozatunkat, a 12. rész következik. A múlt héten volt a Betét a mennyei folyószámlára 1. rész és a *tizedről* volt szó. Mai tanítás címe: Betét a mennyei folyószámlára 2. rész az *adományok*.

A mai napon is a *te áldásodról* tanít a pásztor, s nem a pénzről. Volt egy esetünk 2001-2002 környékén, úgy 10 éve. Utolsó alkalmat tartottuk abban a gyülekezetben és a *tized hét áldásáról* szólt a tanítás, amit nemrégén olvashattatok a helyi kis újságban.

A végén felpattant az egyik testvérasszony, és azt mondta: ebben a gyülekezetben mindig a pénzről van szó, máshol bizony megköszönik az 1 Ft-ot is! Tudom, hogy nem én válaszoltam neki, mert ilyen gyorsan nem tudtam volna reagálni.

Az Úr adta a szavakat a számba, és azt mondtam: nem a pénzről szólt a tanítás, nem a pénzről volt szó, hanem a *te áldásodról*! Igaz, hogy megsértődött és nagyon sokáig elmaradt, ma már talán nem is jár a gyülekezetbe.

A múlt héten felsoroltuk a mennyei bankba elhelyezhető *betéteknek* a fajtáit. Most elismétlem. Első a *tized* és erről tanítottunk a múlt héten. A másik hármat gyűjtőnéven *adománynak* is nevezhetjük. Tehát ami a tized fölött van, az adomány. Lehet adakozni a szegények felé, az Evangélium támogatására, illetve Isten dicsőítésére.

Nem azért tanít erről Isten Igéje, hogy nekünk kevesebb legyen. Hanem azért, hogy bennünket *meg tudjon áldani* és meg tudjon sokasítani! Természetesen a befektetés egyik fajtája sem kötelező, hanem egy *lehetőség* a számunkra.

Mégpedig nem is akármilyen, hanem nagyon hasznos. A *hasznos* szónak a további értelmei: célszerű és kedvező. Mondhatom úgy is, hogy *gyümölcsöző* a számunkra a befektetés, ha ezt hittel tesszük.

TIZED – A tizedről ugyan a múlt héten tanultunk, de még néhány gondolatot adott az Úr, ahogy olvastátok a kis újságunkban is. És bízom benne, hogy elég világos. A tized az a *lévitáknak* járt. A léviták abból fizettek tizedet a *papoknak*.

A léviták a mai értelemben például a kántor, a sekrestyés, s minden segítőszolgálat. És a léviták ebből fizettek tizedet a papoknak. Magyarul a *szolgálat teljes körű ellátására* vonatkozott és vonatkozik.

Az *Ige szerint* jár el az a keresztény, aki *elsőként elkülöníti* a hozzá érkező bevételből a *szent részt*, azaz a tizedet, amit a múlt héten számmal is meghatároztunk, hogy az 10%. Utána a megmaradó részt pedig beosztja, hogy ilyen számla, olyan számla, konyhapénz és egyebek.

Helytelen az a gyakorlat – de van ilyen is –, hogy először beosztják: egyik zseb, másik zseb, harmadik zseb, az unokámnak is adok egy kicsi. És a maradékból, ha marad 5000.- Ft, abból fizet tizedet, ami 500.- Ft-ot tesz ki. De a Malakiás könyvében a múlt héten olvastuk, hogy aki így jár el, az gyakorlatilag *meglopja* Istent.

Köszönjük az Úrnak a gyógyító kenetet, lábban jelent meg közben, comb részen jelent meg és az arc területén is munkálkodik az Úr.

Abban kell kiárasztani a hitünket, mindannyiunknak, hogy a tized elkülönítése után *fennmaradó rész többet ér*, mint az egész együtt! Számtanilag természetesen kevesebb, de az értéke sokkal több. Mert a hét áldáson keresztül Isten meg tudja *óvni* a pénzünket, s nem fognak elromlani a berendezéseink és ehhez hasonló. És meg tudja *sokasítani* az Ő kegyelméből a pénzünket.

Találkoztunk olyan *helyes* hozzáállással is, hogy valaki távol maradt az alkalomtól, mert nem tudott jönni... Lehet, hogy pont azért, mert délutános volt a munkahelyén, vagy bármi más jöhet, ami megakadályozza, hogy személyesen részt vegyen az alkalmon.

De a szívében azt érezte, hogy neki akkor el kell *küldenie* valakivel a tizedét. Ez azért fontos megértés, mert a *szolgálat* akkor is *működik*, ha valaki nincs itt. A szolgálatnak akkor is kell működni, ha valaki délutános, ha valaki mozgássérült, vagy bármit mondhatok.

Minden *hit által* működik és a tizedfizetést is hit által kell megtennünk. Azzal a hittel, hogy az *megtérül* és *megóv* bennünket, ahogy olvashattátok a hét áldásban. Különben, ha nem hittel fizeti valaki a tizedet, és nincs ott az elvárás, hogy a hét áldást birtokolhatja, akkor csalódás fogja érni.

Emlékeztek rá, talán két héttel ezelőtt szoltunk arról, hogy Kenneth Copeland édesapja is tizedfizető volt. De az áldásokat nem élvezte, mert a hitét nem építette ki abban, hogy ő vissza is fog kapni valamit.

Kérdéseket is kaptam. Pásztortársak megkérdezték, hogy hogyan viseli a nyáj ezt a tanítás-sorozatot? Mondtam, nagyon jól, nagyon nyitott a szívük, hála és dicsőség Istennek! Még mindenki megvan.

Fölmerülhet az a kérdés, mi van akkor, ha valakinek *kevesebb* van a szívében, mint 10%. Természetesen az is rendben van, mert az egy *vetés*, és mindenkinek szabad akarata van. Biblia azt mondja, hogy tegyünk a *hitünk* szerint.

De hozzá kell tenni, hogy a kevesebb, tehát például az 5% az *nem tized*. És akkor nem igényelheti, *nem jogosult a hét áldásra*, ami fel van sorolva a Malakiás könyvében. (Mal. 3,10-12) Tehát ezzel is tisztában kell lenni.

1Timótheus 5,17-18

A szolgálatokat jól betöltő presbiterek kétszeres megbecsülésre legyenek méltók, főképpen akik az igehirdetésben és tanításban fáradoznak.

Mert azt mondja az Írás: A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját, és méltó a munkás a maga jutalmára. Ámen!

Isten nagyon tökéletesen *eltervezte* az egyház, más néven a gyülekezet *működését*. Ezt látjuk már az ószövetségben. És ez az *elv* működik az újszövetségben is. Nem tudom, hogy ki mennyire volt jó matekos, de ha egy picikét számolunk, akkor gyakorlatilag egy 11 fős gyülekezet fenn tudja tartani a szolgálatot, ha mindenki tizedfizető. Látom, bólogattok.

Vegyük példának 80000 Ft-os jövedelmet. Ennek a 10%-a 8000 Ft. A perselybe bekerül 11x8000 Ft, ha mindenki tizedfizető. Azaz a perselyben összesen abban a hónapban van 88000 Ft. Ebből a helyi pásztor elkülöníti a 10%-ot, a 8800 Ft-ot és elviszi az előljárójához, ahol fölveszi a szellemi táplálékot. És neki marad 79200 Ft-ja a szolgálatra. Tehát egy 11 fős tizedfizető közösség fenn tud tartani egy szolgálatot, és mindenkinek egyforma a jövedelme. Hát nem csodálatos?

A *nyomtató ökör* értelmezése: régen használtak állatokat arra, hogy körbe-körbejártak és tiporták a silót vagy szivattyút hajtottak. Vagy valamilyen berendezést, például malmot. Tehát

a nyomtató örök, aki körbejár egész nap – lehet az bármilyen állat –, annak szüksége van jó kondícióra, szüksége van táplálékra. Mert ha a gazdája megvonja tőle, akkor vékony és erőtlen lesz, s egyszer kidől a sorból. Aki dolgozik, az *megérdemli* a táplálékot, az *ellátást*.

Galata 6,6

Aki pedig az Igére taníttatik, közölje minden javát tanítójával. Ámen!

Vegyük példának a réten levő nyáját, a bégető nyáját. Van egy juhász és van egy nagy csapat barikája. A juhásznak az a feladata, hogy a legjobb legelőre terelje őket, hogy a pocakjukat meg tudják rakni megfelelő jó minőségű fűvel. Azután ha kell, akkor nyírja őket, azután körmöli őket, és amit kell tenni a juhokkal. Tehát *gondot visel* a pásztor a nyájáról.

Viszonzásul mi történik? A *nyáj ellátja* a pásztert. Ellátja hússal, gyapjával, tejjel. Gyakorlatilag ebből régen meg tudtak élni, akik ezzel foglalkoztak. Erről szól ez az Ige, hogy *ad* az egyik fél és *kap* is. Vet és arat. És *oda-vissza* működik ez, akár a juhász szemével nézzük, akár a bárányok szemszögéből nézzük. Mert ők is kapnak gondoskodást és ellátást.

Nagyon fontos, hogy soha nem szabadna a prédikátoroknak *nyomást* gyakorolni pénzügyi területen a nyájra. Vagy pedig célozgatni. Tudom, hogy van olyan pásztor, aki úgy szokta a bővölködés tanítását elintézni egy fél mondatban, hogy az autó az nem vízzel megy.

Ez milyen hatást vált ki a hallgatóságban? Ez egy *prés*. Mint amikor a mustártubust nyomjuk, nyomjuk, amíg van benne. De itt nem arról van szó. Nagyon sokan nem jól találják ezt a témát. Nem véletlenül azzal kezdtem, hogy mai napon is a *te áldásodról* tanítunk.

Elöljárónk a napokban mondta, hogy őt semmire nem tanították abban az egyházban, ahova ő járt. Ez az a bizonyos halott gyülekezet, amiről a múlt héten is tettünk említést. Eszembe hozta az Úr, hogy idővel, évek során mi is elértünk oda, hogy nem támogatunk két egyházat. Hanem csak azt, ahonnan *felvesszük* a szellemi táplálékot.

Mert volt egy egyház, ahova beleszülettünk, és minden évben jöttek az egyházi adóért. S ez egy darabig ment-ment, de egyszer csak a szívünk úgy indult, hogy csak egyfelé nyújtunk támogatást, nem kell kétfelé.

Tehát, ahogy a múlt héten olvastuk az Igét, az *élő munkát* támogassuk, mert a holt munkából senki nem jut üdvösségre, nem gyógyul meg. Tisztelet a kivételnek, mert vannak azért olyan helyek, ahol már ébredezik a láng.

Akkor az *adomány* 3 formája következik:

- a *szegényeknek* való adakozás
- az *Evangéliumba* való befektetés
- Isten *dicsőítése*.

Ezt a hármat gyorsan megnézzük a mai napon.

ADAKOZÁS A SZEGÉNYEK FELÉ – Az Úr azt üzeni azoknak, akik a szegények felé adakoznak, hogy *ne búcsúzzanak* el a pénzüktől, amit a szegények támogatására adtak. Ha a szegények felé vetettél, akkor számítanod kell rá, hogy *visszakapod*!

Példabeszédek 19,17

Kölcsön ád az Úrnak, aki kegyelmes a szegényekhez, és az ő jótéteményét megfizeti néki. Ámen!

Isten *kölcsönnek* tekinti azt, amit te a szegény megsegítésére adtál. Mivel Isten sem akar tartozni, adós lenni, ezért *Ő visszafizeti*. Isten velünk van, hogy *megáldjon* bennünket, és rajtunk keresztül a szűkölködőkhöz is *eljusson* az áldás.

A nincstelen számára lehet, hogy te vagy az egyedüli *ellátási forrás*, te képviseled az egyedüli ellátást, és az *egyetlen reménye* vagy a szűkölködőnek. Olvassuk el az 5Mózes 33, 19-ben Mózes *áldását* a 12 törzsre.

5Mózes 33,19

Népeket hívogatnak a hegyre, igaz áldozattal áldoznak ott, mert a tengerek bőségét szopják, és a fővénynek rejtett kincseit.

A bőségről szól, és azt mutatja a számunkra, hogy a teljes *gazdagság itt van* a földön. És sokkal *több van* belőle, mint amennyire szüksége lenne a világon élő valamennyi embernek. Csak az a probléma, hogy nem tudják az *elérési módját*.

Ha megértést kapsz és meglátod, hogy a *sátán áll* a szegénység, a szűkölködés és a nyomor mögött, akkor azt is meg fogod látni, hogy nekik *Isten erejére* van szükségük, hogy *áttörés* jöjjön az életükben.

A *szegénység* szót egy kicsit szeretném kielemezni, hogy mit jelent a szegénység. Ha valamikor valamit nem értesz a Bibliából – természetesen a pástort is megkérdezheted, de mivel beszélő viszonyba vagy az Úrral –, közvetlenül tőle is *megkérdezheted*.

Uram, ez itt számomra nem érthető, látszólag ellentmondásos! Bár a Bibliában nincs ellentmondás, mert akkor baj lenne. Csak a számunkra úgy tűnhet, hogy ellentmondásos. És nekem két Ige ellentmondásosnak tűnt.

Egyszer arról tanultunk, hogy *Jézus gazdag* volt, volt pénztárnoka (Júdás), rendszeresen és bőségesen adakozott. A másik helyen pedig a 2Korinthus 8,9-ben azt olvassuk, hogy az *Ő szegénysége* által gazdaggá tettünk. És ez a két Ige mintha látszólag ellentmondana egymásnak.

Nem tűnt ez fel nektek? Feltűnt? Megkaptuk a választ! Szeretném felhívni a figyelmeteket, hogy nagyon fontosak az *írásjelek*, hogy azok hol helyezkednek el. Ismerős az Ige, de el fogom mondani, hogy hol van a kakukktójás.

Lukács 4,18

Az Úrnak Szellemé van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem; elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat. Ámen!

Az „Evangéliumot hirdessem” után nálunk vessző van, a King James Bibliában *pontosvessző* áll. És tegnap még találtam egy másik fordítást is, ahol *pont* van. Tehát a pontosvesszőnél gyakorlatilag a *mondatnak vége* van.

Az Úrnak Szellemé van énrajtam – mondta az Úr Jézus –, mivelhogy felkent engem, hogy a *személyeknek* az Evangéliumot hirdessem. Itt van egy szó, hogy *szegény*. Amikor szegénységről hallunk, akkor nemcsak arra kell gondolnunk, hogy nincs pénze valakinek. A további sorokban részletezi az Ige, hogy ki a szegény.

Elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam – ő is szegény. Szegény az egészségben vagy lelkileg sérül. A foglyoknak szabadulást hirdessek – a fogoly is valamilyen tekintetben szegény, mert korlátozva van valamiben. Járásában, szabadságában. A vakok szemeinek megnyílását, és szabadon bocsássam a lesújtottakat – ők azok, akik terhek alatt roskadnak.

Tehát ha így nézzük a szegénynek a helyzetét, akkor Jézus a kereszten olyan értelemben volt szegény, hogy megkorbácsolták, a teste megtörtetett és az egészsége *hiányt szenvedett*. Így már sokkal világosabb számunkra az az Ige, amelyik azt mondja, hogy az *Ő szegénysége* által gazdaggá tettünk. (2Kor. 8,9)

Nem a pénzbeli szegénységre kell egyedül gondolni, hanem *minden más hiányra*, szükségre, ami csak létezik. (A *sajnálkozást* is úgy fejezzük ki a magyarban, hogy: szegény pára...) Van még idekapcsolódóan egy Ige:

Lukács 7,22

És felelvén Jézus, monda nékik: Elmenvén mondjátok meg Jánosnak, amiket láttatok és hallottatok: hogy a vakok szemeik világát veszik, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek az Evangélium prédikáltatik. Ámen!

A *szegény* szó itt megint nem csak a pénz nélküli emberekre vonatkozik, hanem bármiben *szükséget szenvedő*. A szegénység egy nagy gyűjtő szó. Nézzük meg a Lukács 14-et. Amikor Jézus azt mondta, hogy a *szegényeknek* prédikált, eddig mindig arra gondoltam, hogy azok

nincsteleneknek. De nemcsak arról van szó, hanem mindenféle probléma által *terhelt emberek*. Lelki teher, fizikai problémák, betegségek, fájdalmak, stb.

Lukács 14,21

Mikor azért az a szolga hazament, megmondá ezeket az ő urának. Akkor megharagudván a gazda, monda az ő szolgájának. Eredj hamar a város utcáira és szorosaira, és a szegényeket, nyomorékokat, sántákat és vakokat hozd be ide.

Itt is egy felsorolás van, hogy aki bármiben *fogyatékos*. Lehetünk pénzben fogyatékosak, lehetünk egészségben fogyatékosak és bármi másban. Még egy Ige, és hiszem, hogy ez egy tiszta képet ad a számotokra. És nagyon örültem, amikor ez az üzenet megérkezett, hogy lássuk általa az igazságot, a világosságot.

Jelenések 3,17

Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam, és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, és a nyavalyás, és szegény, és vak, és mezítelen.

Lehet valakinek pénze, de attól még ő olyan értelemben szegény lehet, hogy beteg, meg nyomorult és egyéb problémái vannak. Tiszta ez a kép? Ámen!

Tehát ott hagytuk abba, hogy *Isten erejére* szüksége van a szegényeknek azért, hogy Isten ereje *áttörést* hozzon az életükben. Amikor *adako*zunk a szegények felé, akkor amellet meg kell osztanunk velük az *Örömhírt*, az Evangéliumot.

Ha odajön valaki hozzád kéregetni – általában a bevásárlóközpontokban már jönnek a kocsipénzért –, akkor mond el neki, hogy *Jézus a te forrásod*, és folytasd azzal, hogy *ez az ő számára is lehetséges!*

Fel kell kelteni az *érdeklődését*, hogy van egy *biztos forrás*. Nekem, neked megvan a biztos forrásod. A világban élő ezt nem tudja. Fel kell nyitni a szemét. Amikor ezt a *forrást* megtalálják, akkor ők is lehetnek *áldáscsatorna* mások felé. Mert az ő környezetükben is vannak bizony hiánnyal küszködők.

Ha kimondottan csak *etetünk* egy szegényt, *szükölködőt*, akkor mi történik? Jóllakott lesz, és más nem történik. De ha az *Igével tápláljuk*, akkor az Ige őt belülről át fogja *formálni*. A kettőt lehet *kombinálni*.

Adunk neki, ami a szívünkön van, amit a Szent Szellem mutat, és közben elmondjuk, hogy: az én ellátásom forrása az Úr Jézus, és az Öné is lehet, ha ezt megragadja és kíváncsi rá. Elmehe a gyülekezetbe és *megtanulhatja*.

Ha egy *szükölködő részesülni* akar abból az adományból, amit te készítesz a számára, akkor meg kell, hogy *hallgassa* az Örömhírt, az Evangéliumot. Addig nincs adomány. Ezt árukapcsolásnak hívják más vonatkozásban, de itt kell, hogy működjön.

Adakozni mindig *örömmel* adakozzunk. Vagy ha fordítva mondom, akkor úgy hangzik, hogy az adakozás *örömet* okoz a számunkra. De ha ezt *névtelenül* tesszük, akkor az még élvezetesebb.

Egyrészt, ha adakozunk, akkor a *javát* adjuk, és ne nézze az egyik kezünk, hogy mit adott a másik. Ne úgy, mintha valakinek a fogát húznák! Ez a magyar szólás-mondásban benne van: ne úgy adjuk, mintha valakinek a fogát húznák.

Máté 6,3-4

Te pedig, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed;

Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván. Ámen!

Egy valaki *látja* az adakozásunkat, akkor is, ha titkon van. Az Úr! És Ő fogja *visszafizetni*. Isten maga *jutalmazza* meg a vetéseinket, és dicsőség Neki ezért a nagylelkű *üzleti lehetőségért*, üzleti ajánlatért.

BEFEKTETÉS AZ EVANGÉLIUMBBA – Következő investálási forma, az Evangéliumba való befektetés. Egy biztos, hogy az Evangéliumnak az *egész világon terjednie* kell, és el kell érni a földnek a végső határáig, a föld széléig. A Márk 16,15-ben van benne a *nagy küldetés*, és ez *mindenkire* vonatkozik. Mert nincs beleírva, hogy csak a szolgálok, a lelkészek, a papok, a misszionáriusok, hanem ez *minden újjászületett hívőre vonatkozik*.

Márk 16,15

És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. Ámen!

Egyértelmű ugye? Természetesen nem mehetünk el mindenhova. Nem mehetünk mindenhova személyesen, de *elküldhetünk* valakit. Dicsőség Istennek, ma már az internet jóvoltából a világ túlsó végére is eljutnak az információk, az Evangélium.

De valahová személyesen el kell menni, mert laknak olyan népek, ahol még internet sincs. És a *misszionárius* az, akit Isten használ arra, hogy elvigye az Örömhírt a világ a különböző pontjaira. A misszionárius Isten egy *eszköze* a világ számára, és igen *megbecsülendő* hivatala.

Én már nagyon sokszor belegondoltam abba és valószínűleg ti is, hol lennénk akkor, ha az előjárónk nem engedelmeskedik az isteni elhívásnak, hogy eljöjjön hazánkba, miután járt már Ausztráliában, a Közel Keleten és most Közép-Európában. Hol lennénk? Még mindig elveszettek lennénk? Adjunk hálát Istennek, hogy bekerültünk a cukros pikszisbe!

Természetesen vannak más szolgálatok is, nagyon jó szolgálatok is vannak, de mindenki nem ér oda mindenhova. Mindenkinek el van készítve a *helye*. Illetve Isten szellemi értelemben mindenkit *elplántált* abba a bizonyos cserépbe és *maradjunk* abban a cserépben.

A misszionárius az Isten *hatalmával* és erejével *készen áll* a munkavégzésre. Ezért megérdemli úgy az *anyagi* támogatást, mint az *imatámogatást*.

Róma 10,14

Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? Ámen!

Az Ige hallása nélkül nem lehet *hitre jutni*, hit nélkül pedig senki *sem nyerhet* üdvösséget. Mert az Efézus 2,8 világosan mondja, hogy *hit által*, kegyelemből kaptuk az üdvösséget. Aki sohasem hallotta az Igét, az olyan, mintha a számára Jézus soha nem halt volna meg. Mert nem tud róla.

Egy *másik* módja az Evangéliumba való befektetésnek olyan szolgálatoknak a *támogatása*, amelyek *sikeres szellemi életre* tanítanak. A *tanítók* felelőssége nagy, de sokkal nagyobb áldásban is részesülnek. Hálát adok Istennek, hogy 1998-ban részesülhettem a pásztori felkenetésben és azonnal el is indultam a szolgálatban.

Még 2005. év egy fontos dátum az életemben, amikor Isten kegyelméből előjárónk a tanítói felkenetésért imádkozott többünk felett. Valószínű ezért van ilyen túlsúlyban a tanítás itt nálatok. De hát, ha nyelitek, mint kacska a nokedlit, akkor nincs semmi baj.

Isten minden *edényét* másképp használja. Már mindenki tapasztalt másik szolgálatot is. De nem az a fontos, hogy milyen a frizúrája, nő vagy férfi, hanem hogy Isten jelenlétébe menjünk. Hallottam olyan hozzáállásokat, ami egyáltalán nem helyes.

Járt itt a Balaton környékén egy tanító valamikor. Volt az egyik gyülekezetben egy idősebb hölgy, aki azt mondta, hogyha ez a tanító jön, akkor én le se megyek az alkalomra. Egy másik pásztorársam mondja, hogy megkérdezte tőle valamelyik bárány, hogy miért éppen a Jim Sanders tanításából tanít?

Erre kicsusszant a számon – és nagyon örült ennek a pásztorársam –, hogy kérdezd meg tőle, hogy *látja-e Jézust* az ott álló pásztor mögött, látja-e Jézust az előjárónk mögött? Mert az a tanítás, ami rajta keresztül kijön, az nem az ő tanítása. Az az *Úr Jézus tanítása*, rajta keresztül. Ugye? Ilyen szemüveggel kell nézni. Nem emberekre tekinteni, hanem az Úr Igéjének *tanítását megragadni*, a jelenlétében menni, akinek módja van rá. Ámen!

A pénzügyi szakember véleménye az, hogy a beruházás *leggyümölcsözőbb* módja, a *következetes és rendszeres* befektetés, egy *biztos* vállalkozásba. Márpedig Isten munkájánál van-e megbízhatóbb? Számomra nincs. Meg is van akkor, hogy mi a leggyümölcsözőbb befektetés – az *Isten munkájába való befektetés!*

Akinek a szívéen van, buzdítom, hogy *fektesse be* rendszeresen és hűségesen, mert Jézus kijelentette a Márk10,29-30 versekben, hogy milyen *visszatérülés* illeti azt, aki az Evangélium hirdetését támogatja.

Márk 10,29-30

Jézus pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát, vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit, vagy szántóföldjeit énérettem, és az Evangéliumért,

Aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövő világon pedig örök életet. Ámen!

Nagyon sok szolgáló nem a szülőhelye környékén szolgál, hanem lehet, hogy a világnak a túlsó végén, mert Isten oda hívja el. Neki el kell *hagyni* a szülőföldjét, a családját, a szüleit, abból az egyetlen célból, hogy *betöltse* Isten elhívását. Azt az elhívást, amit Isten az ő élete felett rendelt. S ennek meg is lesz a *gyümölcse* természetesen.

Az Evangéliumba való befektetés, az minden embernél *beválik*. Aki befektet az Evangéliumba, az joggal számíthat a *százszoros* aratásra, a százszoros megtérülésre, természetesen a *hitének* a függvényében. Ki kell építeni a saját hitünket arra, hogy bennünket *megillet* az aratás is.

ISTEN DICSŐÍTÉSE – Harmadik adakozási mód Isten dicsőítéseként. Többször már említettük azt, hogy az *őszövetségben* Izrael népe is ajánlott fel *áldozatokat* Isten dicsőségére. Az oltárra csak ép, makulátlan állatot volt szabad föltenni. Nem a hitványt, nem a sérültet, hanem az *épet*, a *színe-javát*.

Ez az *elv* ma is érvényes, és az *újszövetségben* mi is dicsőíthetjük az Atyát az *adakozásunk* által. Ne az elnyűtt holmit vessük el, hanem a *színe-javát*, mert így soha nem fogsz kifogyni a jó dolgokból.

Egy történet következik. Az egyik evangélista aratása elapadt. Nem jött hozzá a pénz. És ment a pásztorhoz, a pásztor pedig éppen arról tanított, hogy mi a *kulcs* arra, hogy az elapadt *forrás* ismét felbuzogjon.

Mondta, hogy a Lukács 6,38 szerint, hogy az *adakozás*. Adakozás a *kulcs*, hogy *megnyíljanak* a csatornák. Adni kell abból, *ami van*. Ha valakinek nincs pénze, akkor *bármit* adhat, amije van. Nemcsak pénzben lehet gondolkodni.

Ez az evangélista a ruháit szétosztotta, szinte az egészet. *Adakozásával* Istent dicsőítette, és ragyogott az arca az örömtől, hogy ő adhat. Este pedig beült a gyülekezetbe a hallgatóság közé és egyszer csak odament hozzá az egyik testvér és átnyújtott 200 dollárt. Csak Isten szólt neki, mert az evangélista senkinek nem mondta ezt el.

Zsoltár 22,3-ban olvassuk azt, hogy Isten az *Ő népe dicséretei között* lakozik. Tehát Isten szereti a dicséreteket. Ha mi dicsérjük Őt, *Ő érvényt szerez a jogainknak*. Ezt pedig a Zsoltár 9,1-5 versekben találjátok meg.

Isten az *Ő népe dicséretei között lakozik*, és ha mi *dicsérjük Őt*, *Ő érvényt szerez a jogainknak*. Mellénk áll. Amikor Isten dicsőítéseként *elkezd* adakozni, akkor *elkezdnek történni* a dolgok az anyagi életedben.

A dicséret egy *hatásos eszköz* Isten erejének a *felszabadítására*. Az adakozás törvényével pedig *kombinálva* egyenesen *verhetetlen*. Tehát lehet kombinálni a különböző *vetési* módokat.

Dávid nagyon magasra emelkedett ilyen módon. Juhász fiúból Izrael királya lett. Igen jó módú volt, Isten szíve szerint való ember volt, ezt írja a Biblia. És a templomépítésre óriási összeget *adományozott*.

Honnan kapta ezt a gazdagságot? Ismerjük az Igéből, hogy Isten adott neki *erőt* a gazdagság megszerzésére. A mennyei bankba elhelyezett *betéteket* lehet *kombinálni* és sokkal *nagyobb áldásban* részesülhetnek így a szentek.

Kenneth Copeland az egyik alkalom-sorozata előtt kapott egy kijelentést az Úrtól, ami úgy szólt, hogy a szolgálata *fordulópontjához* érkezett. Csak azt nem tudta, hogy a fordulópont azt jelenti, hogy most megy a völgy felé, vagy épp emelkedik fölfelé.

Az első este mindössze nyolc fő jelent meg az alkalmon és az adományos ládában 4 dollár 25 cent volt mindössze. A kisméretű érdeklődés zavarta őt, és az Úr annyit szólt a szívéhez, hogy: *Bennem higgy!*

A következő este némi javulás történt, növekedett a létszám és 33 dollárra növekedett a perselybe helyezett összeg. S az Úr szava szólt megint Copelandhoz. Megkérdezte az Úr, hogy: Hiszed, hogy Jézus *fogadja* a tizedet az imádás *céljára*?

Erről tanítottunk nem olyan túl régen, hogy Jézus *fogadja* a tizedet, és Ő *istentiszteletet* tart – ahogy az Ószövetségben feltették az oltárra –, és *kedves illatként felszállt* az Isten elé. És azt mondta az Úr Copelandnak, hogy adj tizedet a *szükséges* teljes összeg után. Azon összeg után, amire szüksége van, ami még nincs a birtokában.

S azt mondta az Úr, hogy ez a 33 dollár éppen meg is felel annak. Na most *hitre* volt szüksége ahhoz, hogy *mit kezdjen* ezzel a 33 dollárral. Élelmet vegyen magának, vagy befektessen Isten királyságába. A 33 dollárból tudjuk, hogy a tized-kötelezettsége az 3,30 dollár.

De ő *kombinálta* a két befektetést, a tized mellé a fennmaradó 26 dollár 70 centet is betette a perselybe, mint Isten *dicsőítésére* szánt összeget. A két befektetésformát *egyesítette*, és az Úr minden módon *megáldotta* őt. A hétvégére az ablakban ültek az emberek, úgy tele volt a terem és természetesen ez volt a legeredményesebb adomány is a számára. Érdekes dolgok ezek. Csak az a baj, hogy keveset hallottunk eddig erről, én azt mondom.

Ne felejtsetek el, hogy a *hatalom* a mi kezünkben van. Úgy, ahogy a rendőrnek van hatalma kiállni az útra, feltenni a kezét vagy a tárcsáját, és a törvény, az állam által *felruházott hatalommal* az autókat megállíthatja. Ugyanilyen *hatalmat kaptunk Krisztusban!* Ha te fölteszed a kezedet, és azt mondod a füstös képűnek, hogy *állj*, Jézus nevében ne tovább, nem teheted a lábadat a felségterületemre, nem érintheted a testemet, akkor neki *meg kell állni*.

Isten a *testünket* úgy szerkesztette, hogy mi a *szavainkkal programozhatjuk*. Nekünk kell megmondani a testünknek, hogy *hogyan érezze* magát és nem fordítva. Ilyen hatalmunk van Krisztusban! Hallelúja!

És ez a bizonyos Ige a Máté 18,18-ban az *oldás-kötés* hatalma. Amit megkötsz a földön, azaz *megtiltasz*, az meg van tiltva a szellemi világban is. Amit *megengedsz*, megoldasz, kiárasztasz, az a szellemi világban is nyitott.

Amit meg kell *kötnünk*, az a *sötétség* ereje, munkája. Amit pedig ki kell *árasztanunk*, az nem más, mint a szolgáló *angyalok* és a *kenet*, hogy elvégezzék a munkát. De ezzel a hívőnek saját magának kell élnie!

Nagyon *helytelen* az a hozzáállás és gondolkodás, hogy úgy is minden Isten kezében van. Nem így van. Krisztus, amikor *fölment* a mennyben, a *hatalmat átadta* a földön levő gyülekezeti Testnek. A hatalmat *nekünk* kell használni. És most használjuk mi is a gyógyító sorban.

Fontos, hogy *naponta* foglalkozzunk az *Igével*, és *nyelveken* imádkozzunk. Ha bátorságra van szükséged, akkor az Igéhez forduljál, és az *Igéből* *vegyél* bátorságot. Egyedül *Krisztus erejét* engedd meg, hogy áradjon az életedben. Mert ez a szellemi erő az *életet adó*. S nagyon fontos, hogy a *figyelmünk* az Igén, az Úr Jézuson legyen, mert könnyen *elsodródhatunk*.

A cunami visz mindent, a házat, autót, mindent elsodor, letarol. Nekünk nem szabad elsodródniunk, meg kell *maradnunk* az Ige mellett. Hitünkkel *összpontosítsunk* a kívánt dologra és akkor az *hozzánk jön*.

Az *elméről*: nagyon érdekes, számomra megerősítő gondolatsort kaptam, hogy a gondolkodásunk az nem az agyunkban van, hanem az elménkben. Az elme pedig az agyban helyezkedik el. Ha nézzük a szegény és a Lázár történetét, akkor ők már régen el voltak temetve és mégis tudtak gondolkodni.

Az *elmében* van a gondolkodás és az *agyunkon keresztül* fejeződik ki a fizikai világ felé. Sem a szellemünk nem öregszik, sem az elménk. Ezért nagyon rossz megvallás az, mikor az idősök elkezdik mondani, hogy én a korral együtt egyre feledékenyebb vagyok. Ez nagyon helytelen. Valljuk meg: *A Krisztus elméje az enyém és a szükséges időben mindent tudok!*

Lukács 23,39-43 versekben, amikor Jézus a kereszten volt, mellette két lator, bűnöző függött. Ebből megint kijelentést lehet venni. Az egyik bűnöző, aki Jézus mellett fel volt feszítve, az szidta Istent. A másik oldalon levő pedig egy nagy *kijelentést* kapott Istentől, mert *Úrnak szólította Jézust!* Mikor mi az üdvösségi imával befogadtuk Jézust, mi is Úrnak neveztük.

A *legfontosabb* dolog az utolsó időben, hogy az embereket *üdvösségre* vezessük. Mert ha befogadják az Úr Jézust, az életük is *megváltozik*. Ha *ismered* az üdvösségre vezetés *módját*, az *angyalok eléd hozzák* a nyitott szívű embereket, neked csak *szolgálni* kell feléjük.

Kérdezd meg, hogy: Hiszed, hogy az Úr Jézus meghalt és feltámadt? Sok ember hiszi, csak arra nem tanították meg őket, hogy *meg kell vallani*, életünk *Urává kell tenni* Őt a szánk megvallásával.

Ha azt szeretnéd, hogy *imád megválaszolást* nyerjen, nem szabad, hogy a szívedben meg nem bocsátás legyen. A meg nem bocsátás, a bűntudat, a kárhoztat *hitgyilkos*. Ezek miatt nem működik sem az ima, sem semmi más.

Amikor az Úr *felvitetett* a mennybe, akkor a munkát a *tanítványok folytatták*. És ez igaz a mai napig. Tehát *te* is imádkozhatsz, mert az Úr *mondta*, hogy ti is *cselekszitek* azokat, amiket én cselekedtem, sőt nagyobbakat is azoknál!

Máté 18,19-ben pedig az *egy akarat*on mondott imának az ereje található. A lényeg az, hogy amikor ketten vagy többen egy akaraton imádkoznak, akkor nekik összhangban kell lenni, mert másképp nem működik.

Ha valamiért imádkoztál, akkor hogyan tudod, hogy *jön* a válasz? Mindaddig *hálát* adunk, amíg nem jön valóságba a kért dolog, s amikor érzel egy *nyomást* az ördög részéről, hogy ez úgy sincs meg, akkor te örvendezzel, mert ez azt jelenti, hogy megvan! Csak ki szeretne lopni a hitedből az ördög.

A Jézus nevében számíts arra, hogy a *befektetésed megtérül*, kiapadhatatlan forrásra csatlakoztál a Jézus nevében! Beszólítjuk az ellátást, a túlcsorduló ellátást a Jézus nevében. Minden dicsőség a Tied Uram. Köszönjük Uram a Te túlcsorduló ellátásodat, gondoskodásodat. Köszönjük Uram a Te békeiségedet, dicsőségedet, a helyreállító kegyelmedet. Ámen.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.